

Tragický měsíc

Konec května a začátek června letošního roku byl poznamenán řadou důlních katastrof ve světovém hornictví. Tragédie si vyžádaly přes 700 obětí na lidských životech.

NA DOLE CAMBRIAN V ANGLII v Jižním Walesu nastal v pondělí 17. května výbuch třaskavých plynů, který měl za následek smrt 21 horníků.

VE VÝCHODNÍ INDIÍ došlo v pátek 28. května na Dole Bhoři, asi 150 km od města Dhanbádu ve státě Bihár k výbuchu třaskavých plynů a uhelného prachu. K explozi došlo ráno v době střídání směn. Zpráva Odborového svazu indických horníků říká, že zahynuli všichni horníci obou směn, kteří byli v dole a také několik horníků na povrchu v jámny, kam se výbuch přenesl. Celkem zahynulo 375 horníků. K záchranným pracím se mohlo přistoupit až po dvanácti hodinách po výbuchu.

NA DALŠÍM UHELNĚM DOLE JAMANO v Inacuki v jihojaponské prefektuře Fukuo, jihozápadně od Tokia, došlo k výbuchu třaskavých plynů v úterý 1. června. Při záchranných pracích bylo vyproštěno 236 těl zahynulých horníků. O stavu 25 horníků z 39 zachráněných se hovořilo jako o velmi vážném. Japonská policie zabavila dokumenty správy důlní společnosti a pátrá se po vinících tragického neštěstí, neboť šlo pravděpodobně o hrubé zanedbání základních bezpečnostních předpisů při kapitalistické «racionalizaci» důlního provozu.

V HNĚDOUHELNĚM DOLE ORASI v Jugoslávii, těžícím asi 50 km severozápadně od Sarajeva v Bosně, došlo v pondělí 7. června k výbuchu metanu. Konečná zpráva hovoří o 128 obětech tohoto neštěstí. Z celé ranní směny se podařilo zachránit 53 horníků. Příčina výbuchu zatím zjištěna nebyla. Předpokládá se, že došlo ke vznícení metanu při trhacím při ražení překopu v hloubce 381 m. Toto důlní neštěstí je těžším, k jakému v Jugoslávii došlo. K poslední vážné katastroze došlo rovněž v Kakanji 21. 4. 1954, kdy zahynulo 127 horníků.

V SEVEROZÁPADNÍ ČÁSTI MARIČARSKA došlo v úterý 8. června na Dole Rudabánya k závalu důlní chodby, pod níž zahynulo 5 horníků a 2 byli těžce raněni. Záchranné čety vyprostily další 2 horníky. HJ

O STRAVSKÝ HORNÍK

ROČNÍK II.

ČERVENEC 1965

LISTOVKA HBZS č. 7

Nový výpadový vůz

Pohotovostní sbor v Radvanicích Hlavní báňské záchranné stanice v Ostravě se od poloviny tohoto roku pyšní novým výpadovým autobusem.

Výpadové vozidlo bylo upraveno z obvyklého autobusu Š 706 RTO—KAR s šestivalcovým naftovým motorem Škoda 706 OHV s přímými vstříkem, který má při 1750 ot/min. výkon 148 k. Pohotovostní váha speciálního vozidla s celým záchranným vybavením je pouze 10 050 kg. Autobus je tedy zatížen výstrojí, výzbrojí a nezbytnou přídatnou konstrukcí o celkové váze 1350 kg. Při výpadu na místo nehody jede ve voze 16 mužů včetně řidiče.

Vůz je natřen světle červeně s bílým signálním nátěrem na přední části vozu. Je opatřen dvěma sirénami a rotačním modrým majákem.

Vnitřní zařízení nového vozidla je řešeno zcela podle jiných zásad, než tomu bylo u všech starších typů, které kdy měla stanice k dispozici. Novou koncepcí ovlivnily poznatky a zkušenosti z nových taktických prvků.

Záchrannářský oddíl tvořící výpadovou jednotku sedí v přední části autobusu na sedadlech upevněných ve směru jízdy. Záchrannáři sedí jednotlivě, takže pro převlékání za jízdy je dostatek místa. Vedle svého sedadla má každý v upravených skříňkách v dosahu

rukou své základní vybavení. Je zde čtyřhodinový dýchací přístroj, sebezáchraný izolační přístroj, hlavová lampa, rezervní kyslíkové láhve.

Každý záchrannář má kromě toho ve své blízkosti i další části své výzbroje. Četaři mají například před sebou schránky s četařskými brašnami, zástupci s detektory, čtvrti v četě přenosné lékárníčky atd. Na svých místech v blízkosti záchrannářů jsou také různé typy vzorkovnic, zámečnické vybavení, záchranné pásy, sebezáchrané filtrové přístroje, přístroje pro oživování metodou z plic do plic apod.

Z přední části vozu je volný průchod do části zadní. To umožňuje připravit další doplňující výzbroj, potřebnou pro některé druhy nehod již během jízdy. Zde jsou umístěny například proudnice a požárníkové hadice, nosítka, pulmotory, havířské náčíní, vybavení pro lékařskou první pomoc a další nářadí a pomůcky.

Vydávání materiálu ze zadní části se provádí po dojezdu do závodu. Záchrannáři, vybavení základní výzbrojí a výstrojí a některými doplňky vystoupí z přední části autobusu a další materiál odebírají zadním otvorem vozu po otevření víka prostoru pro rezervní kolo. Zde je totiž vytvořen jakýsi tunel s výhodnou vydávací plošinou.

Tak bylo dosaženo urychleného vydávání výzbroje a výstroje oddílů, který je velmi rychle vybaven pro sjezd do dolu.

Celý vnitřní prostor autobusu je opatřen různobarevným nátěrem. Vybavení působí velmi moderně a barevné označení skříňek v přední části napomáhá záchrannářům při orientaci.

Návrh na rekonstrukci autobusu si provedli pracovníci HBZS podle dlouholetých zkušeností. Vyšli přitom z možnosti daných novým typem vozu. Protože n. p. Chirana v Praze odmítl provést rekon-

strukci, museli si nakonec záchrannáři vypracovat sami celou výkresovou dokumentaci i s příslušnými výpočty.

Lidové družstvo truhlářů a čalouníků v Ostravě - Vítkovicích mělo mimořádné pochození pro potřeby HBZS a velmi kvalitně realizovalo návrh ve svých dílnách. Finišování celé řady speciálních částí autobusu si provedli přímo záchrannáři v době pohotovosti.

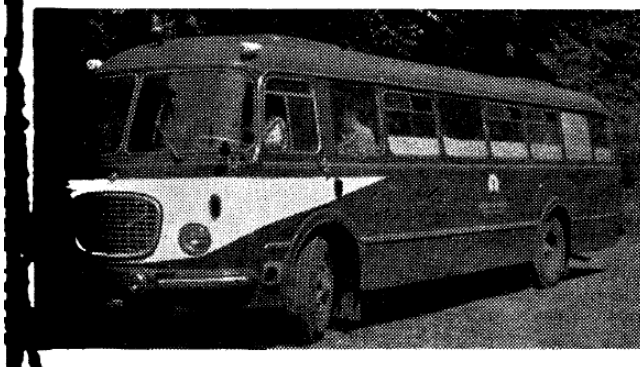
Dnes se elegantní a rychlé vozidlo stává středem pozornosti při cvičných průjezdech Ostravou a dalšími místy v OKR. Jen málo informovaných však ví, že nová úprava znamená také další zvýšení akceschopnosti našich sborů.

A co bude se »starým« autobusem?

Ten byl teď upraven pro zvláštní potřeby expedice »Ostrava«, které se zúčastnili i naši potápěči - záchrannáři a teď již jen čeká na obdobnou úpravu, aby zmodernizoval vybavení pohotovostního sboru v Orlově - Lazích.

Na závěr nezbyvá nic, než přát oběma vozům co nejméně nehod. Na silnici i v dole.

P. FASTER, HBZS

Závodní báňská záchranná stanice

OBOROVÁ NORMA ON 44 87 10

Dnem 1. června 1965 vstoupila v platnost oborová norma, která dává pokyny pro projektování, zřizování a vybavování závodních báňských záchranných stanic (ZBZS) v uhelných hlubinných dolech.

Norma je platná pro všechny investorské, projektové, dodavatelské, provozovatelské a uživatelské organizace zúčastněné na zřizování a vybavení nových a nově rekonstruovaných ZBZS hlubinných uhelných dolů. Rozsah použití této normy pro stávající ZBZS určuje příslušná HBZS.

Podle velikosti jsou ZBZS rozděleny do dvou typů (I. a II.) a o jejich zařazení do příslušné typové skupiny rovněž rozhoduje příslušná HBZS.

Pro plnění svého účelu má mít ZBZS základní místnosti, které při rozsáhlejších neohodách se rozšíří, v souladu s havarijním plánem, o další provozní místnosti. Vyžadují-li to místní poměry, zřizuje se na ZBZS ještě stanice na přečerpávání kyslíku do přístrojových láhví.

Pro školení a instruktáže záchranných se zřizuje v závodě vhodná místnost poblíž ZBZS, která může sloužit ke stejným účelům i pro jiné útvary a organizace.

Pro převlékání a mytí příslušníků báňské záchranné služby musí být v závodě odpovídající zařízení v šatnách a koupelnách. Zde se musí rovněž počítat s možností dezinfekce záchranné výstroje.

V normě je uvedeno základní

vybavení jednotlivých místností potřebnými přístroji, zařízeními a materiálem pro oba typy ZBZS. Rovněž tak jsou uvedeny zvláštní požadavky na vybavení základních místností ZBZS podle jejich účelu.

VÝDEJNA slouží pro výdej a příjem dýchacích přístrojů a ostatní záchranné výstroje a výstroje a rovněž slouží jako shromaždiště záchrannů při předávání příkazů a pokynů k záchranným pracím.

SKLAD DÝCHACÍCH PŘÍSTROJŮ (aparátka) slouží ke skladování dýchacích, oživovacích a inhalčních přístrojů v pohotovostním stavu, včetně náhradní výstroje.

ČISTÍRNA DÝCHACÍCH PŘÍSTROJŮ slouží k čištění, sušení a dezinfekci dýchacích přístrojů a jejich částí, jakož i k uskladnění masek a ústenek.

ZKUŠEBNA slouží k přezkoušení vyčištěných a vysušených dýchacích přístrojů a k uskladnění přístrojů při údržbě. Je zde i dostatečná zásoba plných kyslíkových láhví a pohlcovačů CO₂ pro nasazení do přístrojů před odzkoušením.

DÍLNA slouží pro běžné opravy dýchacích přístrojů a záchranné výstroje.

KANCELÁŘ je k dispozici velitel ZBZS a slouží jako velitelské stanoviště v případě nehody.

SKLADIŠTĚ slouží pro uložení výstroje (kromě dýchacích techniky), výstroje a materiálu pro vybavení záchranných čet a údržbu dýchací techniky. Rozmístění jednotlivých míst-

VDÁVÁNÍ MATERIÁLU V NOVÉM AUTOBUSU

ností ZBZS musí odpovídat provozu a zejména účelnému postupu při výdeji dýchacích přístrojů a jejich vrácení k opravě a údržbě.

Stavebně musí být ZBZS postaveny ve II. stupni bezpečnosti proti ohni podle ČSN 73 0760. Stěny ve výdejně, čistírně a zkušebně musí být do výšky 1,8 m omyvatelné. Podlahy musí být snadno omyvatelné a ve zkušebně a skladu dýchacích přístrojů (aparátce) i pružné.

Větrání místností ZBZS musí být zajištěno ventilačními okenními křídly. Přístroje ve skladu dýchacích přístrojů (aparátce) musí být chráněny před účinky přímého slunečního světla.

Dveře místností mají být dřevěné, normalizované s ocelovými zárubněmi velikosti 80/197 cm.

Výše uvedená norma ON 448710 byla vydána vydavatelstvím Úřadu pro normalizaci a měření v Praze a lze ji objednat ve všech krajských prodejnách norem n. p. Kniha za 5 Kčs. Inž. L. HÁJEK, HBZS

Z ČINNOSTI
AUTORIZOVANÉ ZKUŠEBNÍ

A Z

informuje

Abyste mohli být povoleno užívání masky s panoramatickým zorníkem v našich dolech, přičiněním Autorizované zkušební záchranářské výstroje a výstroje zkoušky. O panoramatické masky jsme podávali informaci v listopadu č. 5/1964.

Na těsnost byla maska zkušena při tlaku 120 kPa/m běžné zkušebně těsnosti a byla zcela dokonale těsnost.

Při zkoušce odolnosti zvýšené teplotě byla maska stavěna na dobu 60 minut teplotě 80° C. Po této době nebyla z masky žádná lepkavost, nabytí změna pevnosti a tvaru gumové části. Nebyla zjištěna ani změna pevnosti zorníku z plexiskla změna jeho průhlednosti.

Rovněž tak zkouška odolnosti proti snížené teplotě, nižší byla maska na dobu 60 minut vložena do teploty -20° C. Neovlivnila kvalitu jednotlivých částí masky.

Těsnost masky se nezměnila ani po vlivu extrémních teplot.

Pádovými zkouškami zjišťována odolnost vůči nárazu. Masky byla několikrát zkušena z výšky 1,5 m v různých polohách na zem, aniž došlo k deformaci nebo rozbití některé části.

Na masku bylo provedeno zkoušky vzhledem k tomu, že závaží s tlakovou silou 1 kPa, by došlo k poškození některé části. Pro zjištění těsnosti masky byla maska rozbita plexisklem na třech místech. V prasklinách mají hladké stěny, které při mírném tlaku masky při nasazení masky se k obličejí na sebe dosednou. Těsnost je tak malá, že nebyla podstatně ovlivněna těsností vřetěného okruhu. Vzhledem k tomu, že plexisklo zorníku má jednu vrstvu, musí být po něm provedena zkouška.

Podle výsledků zkoušek doporučeno Ústřednímu báňskému úřadu v Praze, aby povolil užívání tohoto typu masek v naší záchranářské službě v ČS.

Detekční trubičky pro stanovení kyslíku

V řadě detekčních trubiček dosud scházela trubička pro stanovení kyslíku v ovzduší.

Firma Dräger ji vyvinula a dodává ji běžně pod označením O₂ 5 %/a.

Konstruace této trubičky i její použití je značně složitá. Obsahuje nejen pevné reakční vrstvy, ale také kapalnou reagentii, zatavenou ve skleněné ampulce — pyrogalol — která se těsně před použitím rozdrtí. Stanovení O₂ je založeno na reakci kyslíku s čerstvým alkalickým roztokem pyrogalolu. Při styku obou látek vzniká kyslíčnan uhelnatý, který pak je kvantitativně určován na indikační vrstvě. Čím více kyslíku obsahuje zkoušené ovzduší, tím vzniká větší množství kyslíčnanu uhelnatého, a tím delší je zbarvená indikační vrstva.

Trubička se prosává detektorem pouze jednou (tj. pouze 100 ml vzdušín), což trvá 45—70 vteřin. Koncentrace kyslíku je pak přímo udávána čísly (5; 10; 15; 20) natištěnými na trubičce.

Trubičku lze použít pouze jednou.

Přítomnost kyslíčnanu uhelnatého ve zkoumaném ovzduší údaj zvyšuje, přítomnost kyslíčnanu uhličitého údaj snižuje. Vlhkost, ani teplota nemají vliv na výsledek. Výrobce zaručuje garanční dobu minimálně dva roky za předpokladu, že trubičky budou skladovány při teplotě pod 30° C.

V současné době jsou trubičky zkoušeny v laboratoři HBZS, aby mohly být co nejdříve doporučeny ke schválení a používání v našich dolech.

ZD. HAVRÁNEK, HBZS

SOVĚTSKÁ HLAVOVÁ LAMPA

V březnovém čísle naší listovky jsme popsali novou francouzskou diální lampu SAFT 3UR 10. Ve stejném období se objevila na Výstavě úspěchů národního hospodářství SSSR nová hlavová lampa spolu s malou individuální nabíječkou, obdobných parametrů a vlastností, jako lampa francouzská. Tuto lampu vyvinuli pracovníci IGD (Institut gornovo děla) A. A. Skočinského v Moskvě společně s Vědeckovýzkumným ústavem akumulátorů v Leningradu a již nyní je v počtu asi 30 000 kusů zavedena v některých dolech v Donbasu.

LAMPA SGS—G

(šachtní) go'ovnovj světelník) sestává ze dvou základních částí: kovového pouzdra, v němž jsou umístěny články plynotěsné baterie typu 3 KNG—10 a z vrchlíku pouzdra s kabelem a reflektorem. Zapínání a vypínání reflektoru se provádí vypínačem na reflektoru.

Nabíjení akumulátoru z individuální nabíječky se provádí přímo zasunutím reflektoru, jehož přichytný držák a kontakt na zadní straně tvoří přívod nabíjecího proudu.

TECHNICKÁ DATA

Rozměry: výška 170 mm
šířka 95 mm
tloušťka 50 mm

Váha kompletní lampy 2 kg

Kapacita akumulátoru 10 Ah

Seřetelný tok 30 lumenů

Napětí akumulátoru 3,75 V

Váha akumulátoru 1 kg

Užitná doba akumulátoru 800 cyklů

TECHNICKÁ DATA NABÍJEČKY

Primární napětí 220 V

Připustná změna prim. napětí ± 20 %

Nabíjecí proud sek. hlav. obvodu 0,75 A

Nabíjecí proud sek. vedl. obvodu 0,35 A

Rozměry — 155 × 130 × 135 mm
Váha — 2,3 kg

Zavedení těchto typů hlavových lamp a individuálních nabíječek umožní, podle názorů sovětských odborníků, postupně likvidovat samostatné lampové hospodářství v diálních závodech a přejít postupně na úplnou samoobsluhu buď nabíjením lamp přímo doma nebo v šatnách.

Protože hlavové lampy jsou v jiskrově bezpečném provedení, počítají v SSSR s jejich použitím i v báňské záchranné službě.

Inž. L. HÁJEK, HBZS

KUŘÁRNY

V předpisech o ochraně povrchu dolů před požárem najdeme i ustanovení, které zakazuje používání otevřeného ohně v koupelnách a šatnách našich dolů. Z toho důvodu jsou na všech dolech vyhrazeny prostory pro kouření v blízkosti těchto míst.

Před sjáráním nebo po vyjárání kouři havří prádlo zde. Přesto však předpis porušují!

Proč?

Protože si tu svoji neodpuštěnou cigaretu zapalují již v koupelně.

Stačí však malý zlepšovací úvlek. V prostorách vyhrazených pro kouření lze snadno umístit jeden nebo i více věčných plamenů. Ty snadno získáme z dnes již nepoužívaných benzínových lamp. Ponecháme celý spodní díl lampy i se zapalovačem, odstraníme kryt a koše a zasunujeme tento dlouhodobý zapalovač do držáku, ukotveného ve zdi.

Když pak umístíme do kuřárny automat, který vyřadí místo celých krabiček jen jednotlivé cigarety, je pohodlí kuřáků dokonalé a bezpečnost zajištěna.

Takto zařízené kuřárny mají třeba na dolech v Zwitkau v NDR.

Snad by se to vuplatilo i u nás. Pokud ovšem nepřesvědčíme kuřáky o škodlivosti kouření.

fa

Víte, co je »TÍŠŇOVÝ HOVOR«?

Dnem 1. ledna 1965 vydala Ústřední správa spojů nový Telefonní řád a Telefonní sazebník. Zde je také uvedena změna hesla pro přednostní telefonní hovor. Staré heslo »Štorm« bylo nahrazeno novým »TÍŠŇOVÝ HOVOR«.

Pro správné používání uvádíme výňatek z Telefonního řádu.

TÍŠŇOVÉ HOVORY

1. Jako tíšňový hovor může přihlašovat kdokoliv meziměstský hovor, týkající se záchrany lidského života, jakož i hovory, jimiž se přivolá záchranné mužstvo nebo orgán bezpečnosti při katastrofách nebo hromadných neštěstích nebo při lesních nebo rozsáhlých polních požárech. Orgány povětrnostní služby mohou používat tíšňových hovorů též pro zprávy, jimiž se dává výstraha letišťům ohroženým nebezpečnými povětrnostními zjevy, je-li nebezpečí zničení letadel na zemi.

2. Kdo přihlašuje tíšňový hovor, je povinen na vyzvání oznámit své jméno a adresu a podle okolností i jméno a adresu osoby, z jejíhož příkazu hovor přihlašuje; hovořil-li z veřejné hovorny, musí rovněž prokázat svou totožnost.

3. Poplatek za tíšňový hovor

je jako za obyčejný meziměstský hovor (§ 13 č. 5).

4. Tíšňové hovory se zprostředkují ihned po přihlášení.

Z uvedeného je zřejmé, že tíšňových hovorů smí být používáno jen v uvedených případech, kdy je nebezpečí, že zpoždění by mělo ty nejvážnější následky na lidských životech a v národním hospodářství.

V žádném případě však nesmí být tohoto hovoru použito k podání zprávy o jakémkoliv nehodě, pokud nedošlo k přímému ohrožení lidského života. Nelze tedy takto přivolávat ani lékařskou pomoc při úrazech, které bezprostředně ohrožují život postiženého. V takovýchto případech může být použito bleskového nebo pilného hovoru.

Je zřejmé, že volbě přednostního hovoru je nutno věnovat řádnou pozornost. Každý si musí uvědomit, jaké škody může způsobit nesprávným a neodvodněným požadováním »Tíšňového hovoru«. Vždyť právě převládá přednost tohoto hovoru před všemi ostatními (přerušují se všechny hovory na požadované trase), může způsobit opožděnou přepravu dalších

důležitých zpráv, a tím způsobit další jiné škody.

Zneužití tíšňového hovoru se oznamuje příslušné Krajské správě spojů, která pak vyvozuje z neodpovědného jednání důsledky.

V báňské záchranné službě můžeme »Tíšňového hovoru« použít pro přivolání pohotovostních jednotek z obvodních nebo hlavních báňských záchranných stanic, případně pro přivolání okolních závodních záchranných sborů nebo požárnických jednotek. Této možnosti můžeme někdy využít i v takovém případě, kdy selže vnitřní revírní síť.

Protože se jedná o hovory velmi zřídka používané, neznají mnohdy ani všichni zaměstnanci poštovních telefonních ústředí nebo podnikových či závodních ústředí význam tohoto hesla. Je proto velmi účelné, aby při zpracování pohotovostní části havarijních plánů bylo s možností použití tohoto druhu telefonních hovorů počítáno a postup byl dohodnut osobním jednáním v příslušné telefonní ústředně.

Podle článku Z. Hradeckého v časopise Požární technika č. 5

Základní vybavení 4. v četě

1. DÝCHAČÍ PŘÍSTROJ
2. LÉKÁRNÍČKA ČETI
3. REZERVNÍ LAHEV (pro dvouhodinové přístroje i pohlcovač)

Záparna Dole Dukla

LIKVIDACE ZÁPARU POMOCÍ INJEKTÁŽE INHIBITORU

Dne 6. února 1965 došlo na Dole Dukla v OKR v 6. sloji ve vrchní lávce pod II. patrem v neproražené třídě 624/II Ú v úseku 305—327 m od ústí třídy k záparu ve stropu.

Ražená třída 624/II Ú byla větrána separátním foukacím lůtvovým tahem. V den zjištění kyslíčňku uheľnatého byla třída vyražena do 355 m.

SITUACE

Místo nehody patří do soustavy 6. sloje s vrchní a spodní lůvkou. Uhlí je lesklé, páskové, náchylné k rychlému zapáření.

V nadloží vrchní lůvky 6. sloje je 65 cm jílovce a pak 5. sloj o mohutnosti 182 cm.

Vrchní lůvka 6. sloje je mohutná 274 cm. V podloží je 60 cm jílovce a následuje spodní lůvka 6. sloje, mohutná 184 cm.

Vlastní situace na místě nehody je dostatečně zřejmá z výseku důlní mapy a z podélného řezu chodbou 624/II Ú.

PRŮBĚH PRACÍ

Zpočátku se provádělo vypouštění uhlí ze stropu podle tradičních způsobů. Vzhledem k tomu, že se situace podstatně nelepšila, navrhli pracovníci HBZS použití hlubinné injecktáže směsí jílu, elektrárenského popílku a chloridu vápenatého.

Po schválení tohoto způsobu likvidace bylo ihned 9. 2. započato s injecktáží. Během 24 hodin byl již patrný pokles teploty a výstupu CO a dne 12. 2. nebyl již CO zjišťován vůbec.

Po úplné likvidaci bylo dne 15. 2. opět obloženo ražení přípravného předku.

VLASTNÍ INJEKTÁŽ

Injecktážní směs byla vtlačena strojem CM 6 nejdříve vrtem

č. 1, který zasahoval okoli 323 metrů, kde větry prolínaly rozdrčeným stropem k záparu. V následující směně byl založen vrt č. 2. Vtlačení 1400 litrů směsi přímo do ohniska byl zápar prakticky likvidován.

Práce však ještě zdaleka nekončily. Do vrtu č. 2 bylo vtlačeno ještě 3900 litrů směsi.

Strop v místě injecktáže byl silně porušen, a proto bylo použito k injecktáži nástavných trubek o průměru 50 mm, 1,5 metru dlouhých, vykovaných do špičky. Asi 20—30 cm od špičky byly do trubek vyřezány otvory 10x40 mm. Do stropu se trubky vrážely nebo zatlačovaly zvedákem.

Injecktážní směs tvořilo 5 dílů elektrárenského popílku, 1 díl mletého jílu, ředěného 20proc. roztokem CaCl₂ na hustotu omltkové malty. Směs byla vtlačována tlakem 15 kp/cm². Směs vytékající z trhlín byla přitěšňována dřevitou vlnou.

Po zainjecktování vrtů 3, 4 a 5 byla dne 11. 2. zjištěna v dalších vyvrtaných vrtech 6 a 7 teplota 57° C. Zde se jednalo o další samostatný zápar v úseku 312—314 m. Vtlačení 1000 litrů směsi do těchto vrtů byl i tento zápar likvidován. Prostor výlomu byl založen pytlovaným popílkem a rovněž proinjecktován.

Současně s injecktáží těchto a dalších vrtů byl v úseku 306 až 311 m vyplněn prostor nad TH výstrojí pytlovaným popílkem (asi 20 m³) a byl potom proinjecktován 3800 litrů směsi.

Zároveň s injecktáží byla u ústí přípravného předku stavěna přípravná hráz o síle 120 cm pro případné uzavírání tak, jak je to požadováno pro doly OKR.

EKONOMICKÉ ZHODNOCENÍ

Při likvidaci ohrožení úseku bylo celkem vyinjektováno 7,5 tuny mletého jílu, 14,5 m³ elektrárenského popílku a 1,2 tuny 36proc. roztoku CaCl₂, což představuje 23 m³ směsi. Náklady na tento materiál činily 6249 Kčs.

Materiálové náklady na stavbu přípravné hráže činily 3446 Kčs. Zde je nutno ovšem uvážit, že přípravná hráz má svoji trvalou hodnotu i pro připravovaný porubní úsek.

V nákladech na materiál tvoří největší položku cena jutových a silonových pytlů, které, plněny popílkem, byly použity k vyplnění prostor nad TH. Zde činil náklad na materiál 21 690 Kčs.

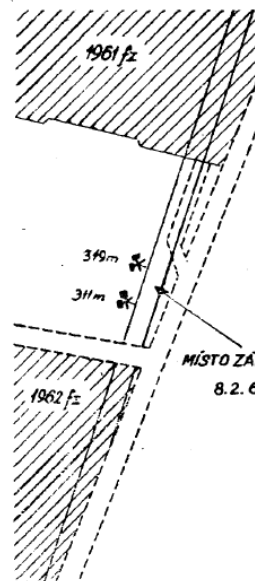
Mzdové náklady na přímou likvidaci (před injecktáží) a na stavbu přípravné hráže činily 23 709 Kčs.

Mzdové náklady na injecktáž a vyplnění prostoru nad TH činily 21 208 Kčs.

Při tomto hodnocení nemůžeme ovšem objektivně posoudit, jaká vlastně vznikla úspora tím, že nebylo nutno celý prostor uzavřít a po několika měsících čekání opětovně otevřít.

Celkově můžeme hodnotit tento zásah jako další důkaz vhodnosti nových metod hašení důlních požárů v uheľných dolech. Je v zájmu bezpečnosti hornické a záchranné práce a také ekonomiky provozu, aby tyto metody našly široké uplatnění v našich dolech.

J. DAVID, R. VLČEK
HBZS Ostrava

SITUACE V DOLE

Organizační řád HBZS v Ostravě

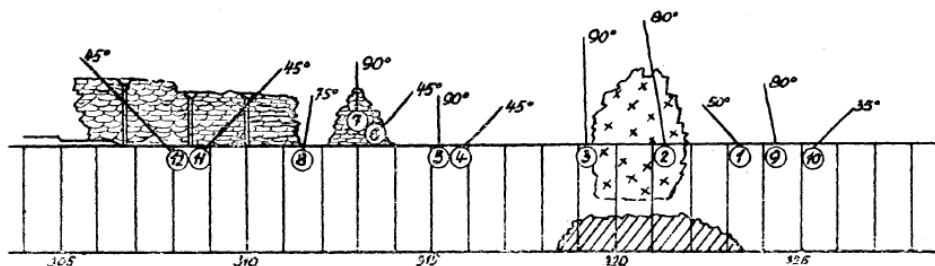
Podle ustanovení § 1 BP č. 9000/61 pro hlu uheľné doly vydala Hlavní ská záchranná stanice v Ostravě - Radvanicích nový ORGANIZAČNÍ ŘÁD.

Tímto organizačním řádem, který nabývá účinnosti dnem 1. července se ruší platnost strukce pro báňské záchranné sbory č. 46 ze dne 25. 7. 1964, jejíž ustanovení zůstala v platnosti pro oblast HBZS v Ostravě i po aplikaci BP č. 90.

Základní struktura organizačního řádu je stejná jako v řádech ostatních HBZS ČSSR. Tyto řády obsahují hlavně kapitoly:

1. Úvodní ustanovení
 2. Organizační členění
 3. Prostředky činnosti
 4. Pohotovostní řád
 5. Poplachový řád
 6. Zásahový řád
 7. Předepsaná evidence
 8. Skolení a cvičení zbraní
 9. Závěrečná ustanovení
- V některých základních ustanoveních jsou texty dohodnuté. Liší se však na některých předpisy povostního, poplachového a zásahového řádu.

Nový organizační řád, schválený Ústředním báňským úřadem v Praze je v současné době v tisku a počátkem července bude přidělen do všech

ŘEZ CHODBOU 624/II Ú V MÍSTĚ AKCE

OSTRAVSKÝ HORNÍK — vydává městský výbor KSČ spolu s MěstV ČSM a OKD — Oborové Federativní v Ostravě — listovka pro záchranné a vedoucí techniky závodů — Řídí redakční rada: P. FASTER (vedoucí), A. ZÁVALSKÝ, J. GRABIEC — Adresa redakce: Hlavní báňská záchranná stanice, Ostrava - Radvanice — Vedoucí redaktor J. TOVARYŠ — Odpovědný redaktor listovky J. MIŠEK — Tisk: Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 22, Ostrava 1, Hollarova 14. T-1